

רע"פ 2485/20 - קאמל סייד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2485/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: קאמל סייד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק עפ"ג 29694-12-19 מיום 4.3.2020 שניתן על ידי כב' השופטים יואל עדן, גד גדעון, יובל ליבדרו

בשם המבקש: עו"ד ניר ישראל

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטים י' עדן, ג' גדעון, י' ליבדרו) בעפ"ג 29694-12-19 מיום 4.3.2020 בגדרו התקבל בחלקו ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט ג' אמוראי) בת"פ 27327-07-15.

רקעוהליכים קודמים

1. המבקש הורשע על בסיס הודאתו בביצוע 77 עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין בנסיבות מחמירות, שביצע כמנהל הפעיל בחברה (שהורשעה גם היא) (להלן: החברה), לפי סעיף 117(ב)(5) ביחד עם סעיף 117(ב)(2) ו-(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975. מכתב האישום עולה כי לאורך שנתיים ניכה המבקש מס תשומות בסך

עמוד 1

1,845,807 שלא כדין וזאת באמצעות שימוש בחשבוניות כוזבות.

2. המבקש והמשיבה חתמו על הסדר טיעון לפיו המשיבה תבקש להטיל על המבקש עונש מאסר בפועל בן חמישה עשר חודשים; מאסר מותנה; קנס לחברה והתחייבות שלא לבצע עבירה, וזאת בכפוף להסרת מלוא המחדלים על ידי המבקש. המבקש רשאי לטעון לעונש באופן חופשי.

טיעוני הצדדים לעונש הוגשו בכתב. בטיעוניה, ועל מנת לתמוך בעמדתה העונשית בהסדר הטיעון, עמדה המשיבה על ההבדל בין הסדר טיעון הקובע טווח ענישה מוסכם לבין מתחם הענישה המשקף קביעה נורמטיבית של בית המשפט. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה טענה, המשיבה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של המבקש נע בין 15 חודשי מאסר ל-36 חודשי מאסר וקנס כספי שבין 50 אלף ₪ ל-180 אלף ₪ וכי העונש לו עותרת, 15 חודשי מאסר, הינו עונש ראוי והולם ואף הוא מצוי בתחתית מתחם הענישה. בא כוח המבקש בטיעונו לעונש מיקד את טיעונו בנסיבותיו של המבקש, הודאתו, הסרת המחדלים על ידו וביקש להעמיד את עונשו על תקופה שלא תעלה על 9 חודשים כך שניתן להמיר את המאסר בעבודות שירות.

בגזר הדין בית משפט השלום עמד על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; על הפגיעה המשמעותית בערכים מוגנים שנבעו ממעשי המבקש; ועל מדיניות הענישה הנוהגת, וקבע את מתחם העונש ההולם מ-12 חודשי מאסר עד ל-24 חודשי מאסר. בבואו לקבוע את העונש בתוך המתחם שקל בית המשפט לקולא את נסיבותיו האישיות של המבקש ואף שקל את הפגיעה במשפחות העובדים המועסקים בחברה אותה מנהל המבקש, עוד התחשב בהסרת המחדלים ונטילת האחריות על ידי המבקש. בהתחשב בכל אלה גזר בית משפט השלום על המבקש עונש של 13 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 60 אלף ₪ וחתימה על התחייבות. על החברה הוטל קנס בסך 30 אלף ₪.

המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי קיבל בדעת רוב (השופטים י' עדן וי' ליבדרו) את הערעור והפחית מעונשו של המבקש חודש אחד של מאסר והעמיד את עונשו על 12 חודשים לריצוי בפועל. השופט י' עדן סבר כי לא היה מקום להציב את עונשו של המבקש מעל לרף התחתון שבמתחם (12 חודשים) מבלי שניתנה לכך הנמקה וכן משום הסרת המחדלים במלואם על ידי המבקש. השופט י' ליבדרו הוסיף כי יש להקל בענישה בשל "פגיעה מסוימת באינטרס הציפיה" של המבקש משהמשיבה לא הודיעה למבקש כי בכוונתה לטעון למתחם הולם המתחיל ב-15 חודשי מאסר, שהוא קצה הרף העליון של העונש המוסכם.

המבקש ממאן להשלים עם פסק הדין ומכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

3. המבקש סבור כי המשיבה הפרה הבטחה שלטונית ופגעה באינטרס הציפיה שלו בכך שפעלה, לשיטתו, בניגוד להסדר הטיעון. עוד נטען, כי הערכאות קמא שגו משלא נתנו משקל גדול יותר להסרת המחדלים בעניינו של המבקש ולדידו, על בית המשפט לקבוע אמות מידה באשר להשפעת הסרת מחדלים על מתחם הענישה. לסיום טוען המבקש כי השתת עונש מאסר על המבקש תביא לקריסת החברה בניהולו ולפגיעה בעובדים המועסקים על ידה, ונוכח משבר נגיף הקורונה והשפעותיו הכלכליות, יש לראות בכך עילה נוספת לקבלת בקשתו.

לאורא לוסבורה מבקש כי ישלח הפחית מעונש המאסר שנגזר עליו.

דין והכרעה

4. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין. כאשר הבקשה ממוקדת בחומרת עונשו של המבקש, רשות ערעור תינתן רק במקרים חריגים בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות, אשר מצדיקים את התערבותו של בית משפט זה (רע"פ 1130/20 דהן נ' מדינת ישראל (13.4.2020)). בענייננו, לא מצאתי כי הבקשה עומדת באחת מהעילות האמורות או כי העונש שנגזר על המבקש חורג ממדיניות הענישה הנוהגת והראויה וממילא, אינו חורג באופן קיצוני (ראו והשוו: רע"פ 8471/16 ערמין נ' מדינת ישראל (15.11.2016); רע"פ 8230/09 נוימן נ' מדינת ישראל (10.11.2009)).

לא מצאתי ממש בטענת המבקש לפיה המשיבה הפרה את הסדר הטיעון עמו, שכן עמדתה במסגרת הטיעונים לעונש הייתה כי יש להטיל על המבקש 15 חודשי מאסר בפועל, והמשיבה בטיעוניה לא חרגה מהסדר הטיעון עמו. העובדה שהמשיבה נדרשה במהלך טיעוניה לעונש להתייחס למתחם העונש חרף קיומו של הסדר טיעון עם המבקש, הינה פרקטיקה מקובלת ואין בה כל פגם (ראו: ע"פ 8109/15 אביטן נ' מדינת ישראל (9.6.2016)). כאמור, בית משפט השלום התחשב לקולא בהסרת המחדלים על ידי המבקש ונסיבותיו האישיות, ואלו אף הביאו את בית המשפט המחוזי להקל הקלה נוספת בעונשו של המבקש. מכל מקום, בית משפט זה כבר קבע כי על אף החשיבות שבהסרת מחדלים וקיום ההתחייבות שבהסדר הטיעון, אין מדובר במעשה חסד מצד החוטא אלא בפירעון של חובותיו (וראו: רע"פ 5624/15 בראונר נ' מדינת ישראל בפסקה 12 (15.11.2015); ע"פ 2407/05 מן נ' מדינת ישראל (11.7.2005)). בנוסף, בית משפט השלום שקל לקולא את הפגיעה הצפויה בעובדי החברה, ואין בטענתו של המבקש הנוגעת ל משבר נגיף הקורונה כדי לשנות את מערך האיזונים או כדי להצדיק מתן רשות ערעור כשלעצמה.

5. סוף דבר, הבקשה נדחת וממילא, נדחת בקשת עיכוב הביצוע. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר דקל ביום 1.6.2020 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336.

ניתנה היום, ג' באייר התש"ף (27.04.2020).

ש ו פ ט

עמוד 3

